

Ako se za pogojzdovanje goličav po deželi od erara toliko stori, ako se osnujajo in vzdržujejo gojz-darske sejalnice, ako se iz teh sadike čisto zastonj oddajajo, da, ako se še celó srenjam velike goličave zastonj pogojzdujejo; in kaj, ali bi ne bilo tudi prav, ako bi se v deželi, če ne več, pa vsaj ena velika era-rična drevesnica ustanovila (po našem mnenji bi bile tri na mestu ena na Notranjskem, druga na Gorenj-skem in tretja na Dolenjskem), iz katere bi se sadno drevje, in sicer popolnem izgojeno visokodebelnato drevje — kajti nizko je navadno za krave in drugo pasečo se žival — ako ne čisto zastonj, pa vsaj proti prav nizki ceni oddajalo? — Po našem mnenji bi se dalo to prav lahko izvēsti, in s prilično, prav majh-nimi stroški. Ali kje bi se našel mož, kateri bi bil, po svoji od ubogega kmetiškega ljudstva po-deljeni mu vplivni stopinji med kranjskim človeštvom pač poklican, zraven pa tudi blage volje se za to po-tezati, da bi se kaj enacega tudi izvēdlo?

(Dalje prihodnjič.)

Nova kmetijska knjižica.

„Mlekarstvo“. Spisal Gustav Pirc, tajnik c. kr. kmetijske družbe kranjske in potovalni učitelj za Kranjsko. V berilo vtisnenih je 50 slik. Založila in izdala c. kr. kmetijska družba kranjska. Natisnoli J. Blaznikovi nasledniki. — To je naslov novi knjigi, ki obsega 4 pôle v mali osmerki, katera se dobi pri kmetijski družbi za 10 krajc. Ker je cena knjižici zeló nizka in poduk v umnem mlekarstvu našim go-spodarjem zeló, zeló potreben, nadjamo se, da bodo slovenski kmetovalci pridno kupovali to novo knjižico. Naj sledijo tu mnenja nekaterih slovenskih listov o „Mlekarstvu“:

„Slovenski Narod“ od 20. junija 1884:

„Knjižica ima kratek uvod, potem pa na 60 stranéh prav dobro in strokovno pisan poduk v mlekar-stvu. Slovenski gospodarji bodo gotovo z veseljem posegli po tej knjižici, ki stane samo 10 krajc.“

„Slovenec“ od 21. junija 1884:

„Za naše živinorejce izšla je ravnokar jako potrebna in vsega priporočila vredna knjižica „Mlekarstvo“ v Ljubljani. Spisal jo je v gladki in lepi sloven-ščini, ki je tudi prostemu kmetu umljiva, mar-ljivi tajnik kmetijske družbe Gustav Pirc. Knji-žica obsega na ličnem in močnem papirji v na-vadni osmerki 60 strani in se vsled določnega tiska in tekstu pridjanih 50 podob prav prijetno bere. Cena knjižici je tako nizka, da si jo lahko vsak gostač, ki si kravico redi, omisli.“

„Ljubljanski list“ od 26. junija 1884:

„To je naslov lični mali knjižici, ki je prišla te dni med ljud. Namen ji je, povzdigniti umno mle-karstvo, priučiti našega živinorejca tacemu rav-nanju z mlekom, kakoršno ugaja natori mleka in vēdi novega časa, ter našemu kmetu odpreti nove vire pridelka in zaslužka. V primernem, lahko razumljivem jeziku nam opisuje gospod pisatelj krmo in izrejo molzne govedi, postanek mleka, molžo, ravnanje z mlekom v hlevu in v kleti, mlečne pomanjkljivosti in spremembe, posnemanje mleka po raznih načinih, izdelovanje surovega masla, pinjenje in razne v to potrebne stroje, rav-nanje s surovim maslom itd. Jako lepe slike po-vzdigujejo vrednost nove knjižice; povsodi je na-znanjeno, kje in za koliko se kupi narisani stroj, mnogo jih je pa taci, da se dajo z malimi stro-ški napraviti doma — in zato je knjižica še bolj

zanimiva in priporočila vredna našim živinorej-cem, ki ne morejo delovati z velikim kapitalom. Kmetijska družba in nje tajnik g. Gustav Pirc sta z novim poukom o umnem mlekarstvu gotovo vstregla našemu kmetijstvu v toliki meri, kakor uže dolgo ne z nobenim popularnim spisom.“

Podučne stvari.

V čem obstoji skrivnost, otroke k skup-nosti in slogi vzgojevati?

Spisal J. Dimnik.

Opazujmo družino, obtsoječo iz veliko otrok. Go-spodar je sebičen človek in ravno taka tudi gospo-dinja; taki so tudi otroci.

Mož in žena se bojujeta za ohranitev samega sebe; ons surovo silo, a ona z zvijačo. Zdaj je žena možu podložna in zdaj pa mož ženi; otroci so pa pravi sužnji starišev; vzgojiti jih hočejo za hlapce in dekcle; nobe-den ne sme biti samostalen. Tudi otroci se borijo, ka-kor stariši za obstanek in gospodarstvo drug čez dru-zega. Mlajši bratje in sestre morajo biti podložni sta-rejšemu bratu. — Mravljišče je poštenemu človeku res ljubše, kakor pa taka družina, ker mravlje bolesti sveta ne zvekušujejo, vendar jih pa taka družina.

Zraven te imovite družine stanuje še druga pa revna. Gospodar je učitelj na deželi, njegova žena si-rota. Bog jima je dal šestero otrok. V tej družini vlada sloga in edinost. Mož in žena sta eden — le zaradi razumne ljubezni. Obadva drug drugzega do-polnujeta. To je jako pomenljiva beseda. In zakaj se dopolnujeta? Zato, ker sta razumna in le eno že-lita: složnost in mir v hiši. Obadva imata trdne sklepe, drug drugzemu bolečine sveta zmanjševati in živ-ljenje olajševati; obadva si služita z veseljem vsakdanji kruh ter pogumno prenašata vse trpljenje. Ta dva nista samo ljubeznjivi zakonski par, ampak tudi prava pri-jateljaja.

Šesteri otroci nimajo le starišev radi, ker so nji-hovi stariši in ker tako četrta božja zapoved veli, am-pak tudi iz prave ljubezni. Še celó mali Ivan, komaj šest let star, vé, kaj je ljubezen do starišev. Kedar gre na polje, prinese jim zalih cvetlic, samo da bi jim po-kazal, kako zeló jih ljubi.

Vsi šesteri otroci so složni iz najmileje ljubezni; tu ne gospoduje postava hlapčevstva in podložnosti, kakor v oni družini, temveč tu vlada postava prostosti.

V čem pa toraj obstoji skrivnost, otroke k skup-nosti in slogi vzgojevati?

V vzgoji k razumni ljubezni do bližnjega, katera je z razumno ljubeznijo do samega sebe eno. Razumna ljubezen do samega sebe in razumna ljubezen do bliž-njega ste neločljivi, kakor svitloba in gorkota.

Sebičnost in ljubezen do bližnjega ste si pa na-sprotni; ravno tako tudi zaničevanje samega sebe in ljubezen do bližnjega.

V isti meri, kakor človek samega sebe ljubi, mora ljubiti tudi druge ljudi, ker ti so le neki drugi jaz.

Kdor je sebičen, vidi v bližnjemu tudi sebičnega človeka.

Večkrat se pa primeri, da so otroci sebični, sta-riši pa gojijo prav razumno ljubezen do samega sebe in do bližnjega. Mislil bi marsikdo, da otroci spoznajo stariše, kakoršni so. Vselej ne. Otroci mislijo, da so stariši tudi sebični, kajti ko bi jih spoznali, bili bi tudi le-ti taki, kakoršni so stariši. Če jim stariši razode-